

ประชุมพร วิชาวิทิตษฎุ. (2548). การประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งมรดกโลกทาง

ธรรมชาติกลุ่มป่าดงพญาเย็น-เขาใหญ๋เพื่อหาแนวทางการกระจายนักท่องเที่ยว

ปริญญาานิพนธ์ วท.ม. (การวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม)

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ ดร. เสรีวัฒน์ สมินทร์ปัญญา, นายชลธร ชำนาญคิด

การวิจัยมีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว และหาแนวทางการกระจายนักท่องเที่ยว วิธีการวิจัยมี 3 ส่วน คือ 1) การประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวจำนวน 14 แห่ง โดยใช้แบบสำรวจศักยภาพ และสมการถ่วงน้ำหนัก (RRP: Recreation resource potential) 2) การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว 400 คน ที่พักแรม ณ สถานที่กางเต็นท์ ผากล้วยไม้ และลำตะคอง ของอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ และ 3) การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 18 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ ผลการประเมินศักยภาพ พบว่ามี 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มศักยภาพปานกลาง 7 แห่ง และกลุ่มศักยภาพต่ำ 7 แห่ง ทั้ง 14 แห่งดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวประสงค์จะไปเยือนมากที่สุด 3 ใน 5 อันดับ มีความสอดคล้องกับผลการประเมินระดับศักยภาพสูงสุด 5 อันดับ กลุ่มตัวอย่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเห็นว่า สภาพพื้นที่ของแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 14 แห่ง ยังสมบูรณ์ และสวยงามเป็นธรรมชาติ แต่มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการท่องเที่ยวน้อย งานวิจัยได้เสนอให้ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวภายใต้กรอบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กล่าวคือ มีการประชาสัมพันธ์ จัดกิจกรรมสื่อความหมาย ส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง และชุมชนท้องถิ่นควรมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยว รวมทั้งเน้นพัฒนาในประเด็นที่มีค่าระดับศักยภาพของดัชนีชี้วัดต่ำ และแหล่งที่แม้ว่ามีระดับศักยภาพต่ำแต่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เลือกที่จะไป ท้ายสุดได้เสนอโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ศึกษา 6 โปรแกรมที่เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวด้วยกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อเป็นทางเลือกให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วม

Prachumporn Wisarttavisit. (2006). *An Evaluation of Attraction Sites in the World Natural Heritage Dongphayayen–Khao Yai Forest Complex Area for Distributing Tourists*. Master thesis, M.Sc.(Planning and Management for Ecotourism). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Dr. Seriwat Saminpanya, Mr. Chonlathorn Chumnankid

The objectives are to evaluate 14 attraction sites and to propose the guidelines for distributing tourists. Methodology has 3 parts: 1) the potential evaluation on 14 attraction sites 2) a questionnaire enquiry with 400 tourist samples camping at the Pha Kluay Mai and Lam Ta Khong campsites of Khao Yai National Park and 3) the interview done with 18 stakeholder samples. Fourteen attraction sites fall in 2 potential levels (7 for moderate level and 7 for low level). Three out of five sites where the tourist samples expecting to visit most other than Pha Kluay Mai and Lam Ta Khong campsites are in the same categories of the top-five high potential sites. The opinions of stakeholder samples indicate that the 14 attraction sites are still in good conditions with beautiful nature but lacking of the convenient facilities for tourism. The research proposes the ecotourism development plans. Public relation, interpretation activities, community participation and the promotion of tourism activities should be continuously done by government sectors. The development plans emphasize on the low potential indicators of the sites and even though low potential sites but in the top-five list chosen by the tourist samples are still in the target of development. Six ecotourism network programmes in the area are provided.